

עין משפט
גזר מצוה

קטו:

הרי שהיה **טעון** כ**די** יין וכ**די** שמן **לא** יאמר הרי הן כו'. וא"ת אפי' אין משתבר נמי לא יאמר דאסור לתרום אלא מן המוקף וי"ל דנקט משתברות משום דבעי למיתני סיפא ואם אמר לא אמר כלום א"י בשבתות וימים טובים איירי שמותר לתרום שלא מן המוקף כדלמחר צהאסא רצה

(יבמות דף קג.):

וב"ה היבא דאיבא פסידא לבתהלה א. ל"ג ליה כדפי' הקונט'

דהא צבריימא דמיימי נמי אסור לכתחלה היכא דליכא הפסד כהן דקמני ובשמן לא יעשה וא"כ לעיל

נמי דליכא הפסד כהן שפיר אסור לכתחלה אלא אמאי דקאמר לעיל דאפי' דיעבד לא אמר כלום פריך: **אלא** נתגלתה לבאי חזיא. אצל משמן לא פריך דקמני בשמן

לא יעשה אצל התרומה חלה וכי נתגלתה למאי חזיא דאיכא למימר דחזיא להללקה ומ"מ איכא הפסד כהן כיון שאין יכול להדליק צו כי נתגלתה אלא בטורח כי לריך שלא יגע בשמן כלל ולא ככלי צמקום שיש שמן: ו**ל"א** ישקה מהן בבהמה. פי' בקונטרס שמא ישחטנה ואיכא סכנת נפשות ואין נראה דאפי' לבהמה טמאה לא ישקה משום כל תשמיט כדמשמע בפרק צ' דע"ו (דף ל: ושם) דמוקי התם הא דתניא שמותר להסקות לבהמתו צשונרא שאין קשה לה ופריך א"ה דחזירו נמי ומשני כחיש

דידיה נמי כחש הדך צריא מדפריך דידיה נמי כחיש משמע דאסור משום כל תשמיט ועוד מדלא מוקי לה בכל צהמה טמאה שאין לחוש שמא ישחטנה משמע דצשאר צהמות טמאות דקשה לה אסור משום כל תשמיט ומיהו י"ל דצשאר צהמות טמאות לא בעי לאוקומי משום דלאטו צשופטני עסקינן שמשקין לבהמה דצר שמתה על ידן: **א"במ"ה** בומן שהתחתונה

מגולה. וא"ת א"כ פשיטא דיש צהן משום גילוי דהוי כשאר מגולין וי"ל דס"ד שהנחש ירא לצא מפני הקול שהוא שומע שנופל היין ממסגנת למתמונה כדאמרין בצ"צ דע"ו (דף ט"ף ט"ף אין צו משום גילוי אמת לכלי התחתון אין ממירא להיות סבור שהוא קול צני אדם אלא סבור שכן מסגנין את היין: **אתי** לדיי תקלה. ומסיק אי חיישי' לתקלה תנאי היא והא דלמחר בצ"ק דשבת (דף פ: ושם) גבי י"ח דצר גידולי תרומה כתרומה צו ציוס גזרו ומפרש התם טעמא משום תרומה טמאה ציד כהן דילמא משהי לה ואמאי לדיי תקלה והתם ליכא מאן דפליג דכ"ע אית להו י"ח דצר אור"י דשאני התם דפעמים שמשהה אותה ציומר ואין זורעה צאותה שנה שאירע שום דצר שלא זרע צעת הזרע וימתין עד שנה אחרת אצל הכא לעולם יכול הוא לעשות

אתי לדיי תקלה. ומסיק אי חיישי' לתקלה תנאי היא והא דלמחר בצ"ק דשבת (דף פ: ושם) גבי י"ח דצר גידולי תרומה כתרומה צו ציוס גזרו ומפרש התם טעמא משום תרומה טמאה ציד כהן דילמא משהי לה ואמאי לדיי תקלה והתם ליכא מאן דפליג דכ"ע אית להו י"ח דצר אור"י דשאני התם דפעמים שמשהה אותה ציומר ואין זורעה צאותה שנה שאירע שום דצר שלא זרע צעת הזרע וימתין עד שנה אחרת אצל הכא לעולם יכול הוא לעשות

ליה בכלי מאום השתא

ליה ותקלה עצמה תנאי היא דתניא חבית של יין של תרומה שנטמאת בית שמאי אומרים

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

אין לו אלא שכרו. שכר כלי ושכר פעולה: **גב'** ולימא ליה מהפקינא זכינא. דצט שלך היה הולך כולו לאיצוד והריני כמצינ מן ההפקר ואמאי אין לו אלא שכרו כוליה דצט לישקול וגבי חמור ליכא למימר הכי דיכול להצילה הוא: **משפכות**. והכל נשפך ציחד: לא אמר כלום. אלמלא כיון

דלאיצוד אול לית צהו זכייה והפקינא הוא: **כדאמר ר' ירמיה**. לקמן: צעקל דדוצשא כרוך עליה חצית של דצט קשורה צעקל ולא ישפך הכל אלא מנטף מעט מעט וליכא הפקר: **הרי פירות**. של מעשר שני שיש לי צתוך ציתי מחוללין כו':

(ט) **וכל הינא דאיכא**. קצת הפסד וליכא איצוד לגמרי כי הכא דמוקמת לה צשיכול להציל ע"י הדחק ושמא יציל: **לכתחלה** לא יאמר. בתמיה: **הרי**

שהיו לו. ללוי: **עשר חציות של טבל**. הטבול לתרומת מעשר והוא טמא דתרומת מעשר ידידיה לא חזיא לכהן לשמיה אלא לזוף ולקמיה מוקי לה ציין מדש דלא חזי כולי האי לזוף דלא אלזיס ריחא ופסידא פורתא הוא דאיכא (ט) כמו זה שיכול להציל על ידי הדחק: **ה"ג אומר הרי היא תרומת מעשר על פטע חצותים** (י) **שמן**.

דתרומה טמאה חזי להדליק וכי מפסיד לה לכהן איכא פסידא טובא: (ט) **כשעקל צים הצד כרוך עליה**. דלא חשיב פסידא כולי האי כגון זה שאין יכול להציל אלא ע"י הדחק: **למאי חזיא**. ואפ"ה קמני אומר הרי הוא תרומה אלמא להפסד מועט לא חששו: לא ישפכם. שלא יעצור עליהם אדם יחק ויכנס ארס של נחש צרגלו ע"י מכת לרור וימות: (י) **ולא יגבל צהן אם הטעי** ולא ישקה צהן לצהמסו. משום סכנת נפשות שמא ישחטנה אחרי כן: **מסנגת**. כלי ע"ג כלי וומנין השמרים צתוך העליון והוא ככברה והיין מסתגן מאליו:

יש צה משום גילוי. לריך לכסות העליון כדי שלא ישתה צו נחש ואף על פי שהיין מסתגן והולך חיישינן שמא יעצור הארס עס היין לתוך הכלי וכ"ש כשהמחמון מגולה: **שלא ערקו**. צשלא עירצו אדם וכגון הך מסגנת שאין איש נוגע צה: **אצל ערקו אסור**. והכא צהך חצית כי מערה ושדי ליה מחצית למסגנת מטריק ומתצלצל הארס עס היין ויואל דרך המסגנת לכלי: **דמנח מידו**. צגד או שולי כברה על פי חצית ושפי ליה ומסגנו צנחא. שפי לשון שופך כמו השופה יין (לתמרי) [לחצירין] צצא מליעא (דף ס. ע"ש) **רודי"ר**: **ורבי נחמיה**. ואי היא ד' חציות צני נחמיה היא: **מי סרמינן**.

מן הטמא על הטמא: **אלא צצל דמאי**. הקילו משום דרוב עמי הארץ מעשרין הן' וכצר נמעשר: **שופין מלוג צסלע ומולפין מלוג צשמים**. לשמיה אם ימצא יין צוול לוג צסלע יקח אצל לזוף יקח אפי' ציוקר הלוג צשמים סלעים דהנאה ימירא היא: **היא** פקלה. לשמותן והרי היא טמאה:

משפך

בפסחים בסוף פרק ראשון , ובפרק ראשית הגז , וכב... אורח הנה בקיצור,

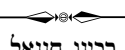
מסורת הש"ס

(א) ע"ז ל: [מוספתא תרומות פ"ו:] (ב) סוכה ג. ונ"י צ"צ א: מ"ש שט:] (ג) צ"ל ושפי' (ד) פסחים כ: (ה) [שם לג: וע"ש מולין נג:] (ו) ס"א ל"ג, (ז) [שנת י"ג].

הגהות הב"ח

(א) גב' על ידי הדחק. (וכל הינא וכו' לא יאמר). תל"מ וי"צ רש"י ומוס' לא גרסו לזה: (ב) רש"י ד"ה (וכל הינא וכו' לכתחלה לא יאמר). תל"מ וי"צ זכו פי' למאן דגרס לכתחלה לא יאמר ואמר ק' ממחיל הדיבור ה"ג דהתניא וכו' ואמנותינן דלעיל קרימי דקתני ואם אמר לא אמר כלום וי"ג לכתחלה לא יאמר צממיה הס"ד ואח"כ מ"ה הרי שהיו: (ג) וי"ה עשר וכו' לכהן לשמיה וכו' הוא דאיכא (כמו זה וכו' הדחק). תל"מ וי"צ גם זה למאן דגרס לכתחלה לא יאמר: (ד) ד"ה הי"ג אומר וכו' חצותים וקס"ד חבית המשתברת כאבודה דמאי דקתני לעיל ואם אמר לא אמר כלום הכא היכי מתקן טבלים במידי דליתיה בעינן בשלמא אי תנא לעיל ואם אמר דבריו קיימיים איכא למימר דהיא דליכא הפסד כולי האי אומרו לכתחלה אבל השתא דקתני לא אמר כלום וקשרי הדיא חבית לדורים ולא חל שם מעשר עליה הכא במאי מתקן האי טבילא הס"ד: ד"ה (כשעקל צים וכו' לא תשע). תל"מ וי"צ גם זה למאן דגרס לכתחלה לא יאמר:

רבינו חננאל

מתני'. זה בא בחביתיו של יין הזה הם ... ואקשינן אמתותין דקתאני ואין לו אלא... לימא ליה כיון ... נא מהפקינא קא זכינא ורודידי הוןא כחלה. מי לא תניא ... כשעקל בית הבר כרוך עליה. פירוש הכד שנסדקה ... שקשורה ומחודקת כמין ארוגה ... לגמרי, אלא כל הפירות שיש לי בבית הרי הן... הכא במאי עסקינן בשיכול להציל מי ... חביות טבל טמא וראה שושברה אחת ... ובשמן לא יעשה כן מפני הפסד כהן. ... הערל בתחילתו ואני הנה נתתי לך את ... טהורה ואחת תרומה טמאה, ואמר ר' ... להא מתניתא בשעקל בית הבר כרוך עלי. ... הא. ... ולי, ויתכן יעשה במסגנת וכו' נחמרי. [סוגיין] דשמעתא יין ... בענן טוב, מובהר מן השתיה, דאמרין שותין מלוג [בסלין] מולפין מ... היא, דתניא חבית יין של תרומה שנטמאה כול' עד אין הכ... היא עד